

پاینده ایران

ای آفریده کار پاک

ترا پرستش میکنم و از تو باری میجویم

حزب ملت ایران

شماره ۷۷۹-۴-۱۳۴

تاریخ ۱۸-۱۱-۱۳۸۰

یادش بخیر انقلاب !!!

بیست و سه سال پیش مردمی که سالیان دراز عذاب استبداد وابسته به استعمار را چشیده بودند، با خروشی رعدآسا پیمان آزادی بستند تا طرحی نو، که استقلال ملی، آزادیهای فردی و اجتماعی و عدالت همگانی را که همه آزمونهای تاریخی نشان می داد جز از راه برقراری مردمسالاری بدانها نمی توان رسید - دراندازند.

ولی با دریغ بسیار چنین نشد. ترفندها آغاز شد تا سامان فرمانروایی کشور شکل تازه ای از یکه تازی به خود بگیرد. همبستگی همگانی فرو پاشید و خوشه چینان پیروزی ملت که با ره نوحه ای از واپسگرایی به میدان آمده بودند و جایگاههای قدرت را فرصت طلبانه اشغال کردند، ضرورت سازندگی یکسره به بوته اجمال افتاد و حنا پورش لشکریان بیگانه ناچیز انگاشته شد و جنگ سرنوشت ساز، تنخواه گردان سیاسی برای حذف رقیبان گردید.

حزب ملت ایران بهنگام هشدار داد که ارج انقلاب در توان سازندگی آنست نه اختلاف و استبداد و ویرانگی، و اگر انقلاب، دگرگونی های ریشه دار در همه زمینه های زندگی ملی پدید نیآورد با گذشت روزگار به بن بست خواهد رسید و بجای سامان انقلابی، آواره گریهای میان تهی همراه با سرکوب به پاسداری از دستگاههای سیاسی و اداری کشور گرفته شود و حیثیت ذاتی انسان پایمال گردد و آرزوهای بزرگ دستخوش هوسهای کوچک قرار گیرد، جز این وضع فرجامی نخواهد بود، چرا که برآیند عملکرد پیش رانده شدگان پس از انقلاب که داعیه دار آغاز دوره ی جدید سازندگی هستند اوج گیری احتکار، باندبازی، رشوه خواری، رباخواری، دلال بازی رانت خواری، گرانی سرسام آور، ناامنی، گرسنگی، برهنگی، بی سرپناهی، بیکاری، نارسایی بهداشت، کمبود دارو، سقوط ارزش های اخلاقی و و است.

بهوش باشید! در وضع اضطراب انگیز کنونی که زنگهای خطر در چهار گوشه ی ایران زمین به صدا درآمده بهترین بزرگداشت انقلاب برچیدن بساط یکه تازی و استقرار مردم سالاری

است ، نه آذین بندیهای پرزرق و برق بی درون مایه پرهزینه در اوج سیه روزگاری مردم ، در برهه ی هولناک کنونی درنگ جایز نیست ، باید هرچه زودتر باردیگر نخبگان گروههای اجتماعی و حزبهای پیشینه دار و نوپا در درون و بیرون از میهن به اتحاد روی آورند باشد در پرتو همبستگی همگانی در برقراری سامانی مردم سالار و حاکمیت ملی رسالت خود را ایفا نمائیم .

نگاهی کوتاه به سیر رهایی ملتها از سیطره بیداد ، نشان می دهد همه دگرگونی های زندگی ساز در همه جا با خواست مردم سالاری به مثابه تنها شیوه درست کشورداری همراه بوده است که جز با برگزاری یک گزینش ملی به دور از هرگونه خشونت ، نمی توان به آن دست یافت . گزینشی که تضمین های لازم برای جلوگیری از هرگونه دستبرد به رای های مردم را داشته باشد تا دیگر شاهد جنایتهای فجیع همچون قتل داریوش و پروانه فروهر این ایرانیان پاک نهاد و این اسطوره های مقاومت و صداقت ، نویسنده گان و یا به بند کشیدن مبارزان و روشنفکران و روزنامه نگاران نباشیم . از اینرو است که همواره گفته ایم ، هرگزینشی نیاز به پیش شرط هایی دارد تا تمام مردم در امنیت و آسایش به زندگی ، کار و تلاش پردازند و از استبداد و استثمار و بهره کشی انسان از انسان خبری نباشد تا دیگر جوانی یک شبه به ثروتهای سرسام آور نرسد تا دیگر آموزگاران و کارگران ، این انسانهای شریف و خدمتگذار و تولید ، برای تامین حداقل معاش ، نیازمند چند شغل نباشند تا دیگر پدیده شرم آور فروش فرزندان و اجزای بدن از جامعه رخت بریندد تا دیگر فساد و تباهی خاتمه یابد تا دیگر در زندانها جوانان خود را در اسارت نبینیم تا دیگر از فرصتهای دست داده در جهان ملتها استفاده کنیم تا بالاخره دیپلماسی ما راه حقانیت و منافع ملی را بیابد تا دیگر به پیشواز بعثیون متجاوز نرویم !!! تا هنوز خون خروشان فرزندانمان در نبرد میهنی در مقابل کشور استعمار ساخته خشک نشده ، پذیرای قاتلان بعثی آنها نباشیم تا دیگر دستهای متجاوز را در دستان خود نفشاریم .

با این همه آیا باز هم می توان از بزرگداشت دم زد ؟ « یادش بخیر انقلاب »

دبیر خانه حزب ملت ایران

بهمن ماه ۱۳۸۰